

नास्यसाः इति ङीप् । मदिरायां तस्याः किष्वाद्योषधि-
गणप्रभवत्वात्तथात्वम् ।

कटस्व पु० कट-धातुनामनकार्यत्वात् वादने अस्वच् । १ वादित्वे
उज्ज० कट्यते आश्रियते यत्तु पुरमनेन करणे अस्वच् ।
२ वाणे उष्णादिकोषः ।

कटभर पु० कटं गुणातिशयं विभक्तिश्च-खच् ह्रस्वम् ।
१ कटभोदश्चे भावप्र० । २ श्योनांकट्ये राजनि० ।
३ नागवद्धायां स्त्री अमरः (गन्धभाटाल) ४ प्रसारिण्याम् ।
(कटकी) पूरोहिण्याम् । ईहस्तिन्याम् । ७ कलन्धिकायां
गोलायाम् । ८ वर्षाभिः (पुनर्नवा) ९ मूर्खायाञ्च स्त्री मेदि० ।

कटत्रण पु० कट उत्कटो ब्रणोयुद्धकण्डुरस्य । भोमसेने त्रिका० ।
कटशर्करा स्त्री कटः नलः शर्करेण मिष्टरसत्वात् यस्याः ।
(नाटा) गाङ्गेजीलायाम् हारः ।

कटाठा कु पु० कट(ठ)-लक्ष्मीने काकु । १ विहगे कण-
शीनानास्यानतव्याहाराहरणेन लक्ष्मीजीवनात्तस्य तथात्वम्
उज्ज्वलदत्तेन त्व कट लक्ष्मीजीवने दालुत्तेरयं ठालमध्य एव
कटेस्तु तदर्थाभावात् कठेः तद्धनरूपतदर्थत्वाच्च ।

कटाक्ष पु० कटं गच्छन् अक्षति व्याप्नोति अच् । अपाङ्गदौ ।
अमरः “हरिणाञ्च । कटालेष अग्न्यामवलोकेय” उज्ज-
टः । “आकोष्यन्ते त्वि मधुकरन्ध्रयस्य कटाक्षाः”
मेघ० “तलोन्नेरे जम्बुरसं कटाक्षैः” भाषः । “अमयति
मवि भूयसो जपाईः कटाक्षः” शङ्कराचार्यः ।

कटाग्नि पु० कटेन वीर्यादिष्वेष्टनेन जातोऽग्निः । वीर्या-
दिना वेष्टनेन जाते अग्नौ “सौत्वैश्च वनधामविधीतस्व-
दाहकाः । राजपत्यभिगामी च दग्धव्यासो कटाग्निना”
या० “कटवीरणमयैर्वेष्टयित्वा दहेत्” मिता० । “उभा-
वपि त्व तावेव ब्राह्मण्या गुप्रया सह । विष्णुतौ शूद्र-
यदुदण्डौ दग्धयौ वा कटाग्निना” मनुः । [मूले शब्दः ।

कटायन न० कटस्य तन्नामासनस्यायनस्य तत्तिशोधनम् । वीरण-
कटार पु० कट-वा० चारन् । १ नागरे २ कामिनि च शब्दमा०
कटाल त्रि० डटः कटः अक्षयस्य विद्यादि० लच् “जटावटा
कटाकलाः लेपे” पा० ग० निर्देशात् आत्वम् । डट-
गण्डयुक्ते ।

कटाह पु० कटमाहन्ति आ+हन्-ड । १ तैलादिपाकपाल-
भेदे (कटार) २ शूर्पप्रदे ३ दीपभेदे । ४ जायमानश-
क्तापमहिर्गशौ च मेदि० । ५ नरकभेदे हारा० । ईहर्षरे
शब्दरता० । ७ छपे दक्षमे ८ कच्छे च इति जेष्ठित् ।
“यद्विजः कटकटाहट” निमज्जोः” भाषः । “अ-

स्मिन् महामोहमये कटाहे स्वर्याग्निना रात्रिदिनेभ्यमेन ।
भासर्तुदर्वीपरिघट्टनेन भूतानि कालः पचतीति वार्त्ता”
भा० व० ११२ अ० ।

कटि(टी) स्त्री कट-इत् । १ श्रोणिदेशे (काकांठ) । कटिकारा
न्त्वात् वा ङीप् । “सहासनमभिप्रेषु कृत्तटस्याप्यपक्ष-
टजः । अस्यां कताङ्गोनिर्वाणः” मनुः । “कटिश्च तस्या-
तिव्रतप्रमाणा” भा० व० १०५४ । “सव्येन च कटीदेशे
गृह्य वाससि पाण्डवः” भा० व्या० १६३ “कटिस्तु हरते
मनः” सा० द० । तत्र तच्छब्दस्य पायत्वसक्तम् । डोबलः
२ पिप्पल्यां स्त्री मेदि० ।

कटित्व न० कटिं त्वायते त्वै-क । १ काश्चाम्, २ कटिवस्त्रे,
३ कटिवर्ष्मणि च मेदि० । “स्फुरत् किरोटकैयूरकटित्व-
कङ्कणम्” भाग० ६, १६, २७ ।

कटिन् पु० कटोऽक्षयस्य प्रायस्त्वेन इति । १ प्रयस्यगण्डे गजे ।
कट+चतुर्थ्यां प्रेक्षा० इति । २ कटनिष्टं चादौ त्रि०
स्त्रियाद्युभयतो ङीप्

कटिप त्रि० कटिं पाति पा-क । कटिरक्षके । ततः सङ्-
शा० चतुर्थ्यां यत् । काटिष्य कटिपनिर्द्ष्टादौ त्रि०
कटिमालिका स्त्री कटौ मः लेव कत् । (चन्द्रहार) (गोट)
कटिभूषणे । हेमक० ।

कटिरोहक पु० कट्या हस्तिकट्या तं रोहति रुह-लृच्
२त० । हस्तिपञ्चाङ्गागेन हस्त्यारोहके शब्दमा० ।

कटिस्त पु० कट-वा० इत् । कारवेस्त्रे (करेला) । ततः स्त्री
कन् तत्त्वे अमरः । [चला०]

कटिशोर्षक पु० कटिः शोर्षमिव संज्ञायां कत् । कटिदेश-
कटिशूल पु० कटिस्थं शूलम् । कटिदेशस्थे कफव्रतके शूल-
रोगभेदे ; शूलप्रसङ्गात् तद्भेदनिदानादि भावप्र० दर्शितम्-
च्यते यथा “दोषैः घृथकसप्तसप्तद्वन्द्वैः शूलोऽपि भवेत् ।
सर्वेष्वेतेषु शूलेषु प्रायेण पवनः प्रभुः । प्रभुः कर्त्ता । अथ
वातिकस्य विप्रकटं निदानसम्प्राप्तिपर्यन्तं लक्षणमाह ।
व्यायामयानादतिमैथुनाच्च प्रजागराच्चोत्तज्जातिपानात् ।
कलायस्तद्वादककोरदूपादलवणैश्च व्याधयनाभिधातात् । कः
वायविकातिविच्छेदाच्च विच्छेदशूलकशुष्कशालैः विट्शुक्र
मूत्रानिलसन्निरोधाच्चोकोपवासादतिहास्यभावात् । वायुः
प्रवृत्तो जनयेद्भि शूलं हृत्तृषणाच्च त्रिकवक्षिदेशे । (त्रिकं
पृष्ठवंशाधरसच्चिह्नकश्चादि) जोषे प्रदोषे च रना-
गमे च शीते च कोपं ससृपेति गाढम् । छड्ड-
छड्डोपशमप्रकोपो विष्णुलक्षणाभ्युदभेदे । वस्त्रेद-